

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 2.

Kraków, dnia 15 lutego 1933 r.

Rok I.

T R E Ś Ć :

I. Poczta:

12. Przesyłanie dokumentów nadmiarowych.
13. Wykazy zleceniowe z obcięciami brzegami.
14. Usterki przy kontroli rachunków P. K. O.
15. Przesyłki listowe komorników sądowych.

II. Telegraf i Telefon:

16. Termin nadsyłania wykazów nadawanych telegramów „Lux”.
17. Zmiana postępowania z rewersami kontrolnymi na wpłacone koszty instalacyjne.
18. Pobieranie opłaty w wypadku cofnięcia rozmowy.

III. Administracja:

19. Używanie i konserwacja broni palnej.
20. W sprawie zawieszania pracowników w służbie.
21. Uzupełnienie okólnika Nr. 382 z roku 1932 w sprawie urzędów kontrolnych dla agencji pocztowych.

IV. Obwieszczenia:

Przyznanie odznaczenia „Dni Przeciwgruzliczych.”
Konkursy.
Okólniki telegraficzne poz. od 4—17.

POCZTA.

12.

Przesyłanie dokumentów nadmiarowych.

Urzędy i agencje pocztowe nie wysyłają dokumentów nadmiarowych (rewersy kontrolne i żółte karty wpłaty) r ó w n o c z e ś n i e z nadmiarami kasowymi dla Banku Polskiego, co jest powodem że okręgowe urzędy zbiorcze, które pośredniczą w przekazywaniu tych nadmiarów Bankowi Polskiemu, muszą je przerabiać.

Powyższe zaniedbanie powoduje wiele zbędnej pracy, obciążającej nadmiernie Okręgowe urzędy zbiorcze i opóźnia odprowadzanie nadmiarów do Banku Polskiego. Celem uchylenia tej szkodliwej nieprawidłowości, zarządza się, co następuje:

1) listy zwykłe, zawierające dokumenty nadmiarowe, mają mieć w adresie u góry obowiązkową uwagę: „N a d m i a r k a s o w y” wypisaną grubymi literami i opatrzoną odręcznie w obwódkę koloru czerwonego.

2) listy te muszą być bezwzględnie wysyłane równocześnie z nadmiarami i zawsze dołączane do

karty odsyłkowej (wraz z przekazami i pospieszonymi, zwykłymi przesyłkami listowymi).

3) ambulatory i urzędy węzłowe mają kontrolować, czy listy z dokumentami nadmiarowymi wpływają równocześnie z przesyłkami nadmiarowymi. Stwierdzone nie nadajście listów z dokumentami nadmiarowymi, równocześnie z temi przesyłkami, mają wymienione ambulatory i urzędy donosić Dyrekcji P. i T. Również należy donosić o przysyłaniu przez urzędy omawianych listów w sposób odmienny od wskazanego w punkcie 2).

Funkcjonariusze nie przestrzegający powyższych przepisów będą karani grzywnami.

Nr. PKm. 60. z dnia 4. lutego 1933 r.

13.

Wykazy zleceniowe z obcięciami brzegami.

Odwóluje się tutejszy okólnik Nr. 502 z 1932 r. Nr. P. P. 26/223 z dnia 24. października 1932 r.

w sprawie postępowania z wykazami zleceń i obciążeniami lub oddartami brzegami, w celu zmniejszenia wagi przesyłki.

Natomiast oznajmia się urzędom i agencjom pocztowym, iż wykazy zleceń bez i z przekazem zleceń, nadeszłe w listach zleceń, których tekst lub rubryki, wskutek obciążenia lub oddarcia brzegów, nie zostały naruszone lub niekształcone, należy traktować, jako brakujące i postępować w myśl postanowień zawartych w § 10 pkt. 1 b. przepisów wykonawczych o zleceniach pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1931 r. poz. 25) z tą różnicą, że dostarczenie nowych wykazów zleceń uskutecznia się na koszt nadawcy zlecenia.

Pobraną od nadawcy opłatę należy zarachować znaczkami opłaty na liście poleconym, którym odsyła się brakujące wykazy zleceń.

Nr. PP. 26/11 z dnia 7. lutego 1933 r.

14.

Usterki przy kontroli rachunków P. K. O.

Przy kontroli ogólnych rachunków miesięcznych i rachunków P. K. O. za grudzień 1932 r. stwierdzono usterki, które urzędy popełniają, nie stosując się ściśle do zarządzenia, zawartego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 25 poz. 176 str. 583 i przepisów rachunkowo-kasowych. X. R. 1. Dział X. Rachunkowy Tom. 1.

1) Urzędy mieszają zasiłki dla obrotów PKO. z zasiłkami dla obrotów pocztowych i zarachowują je w niewłaściwych rachunkach. Należy więc zasiłki zamówione na wypłaty P. K. O. zarachowywać bezwzględnie tylko w rachunku z obrotów P. K. O., zaś zasiłki zamówione na wypłaty pocztowe, zarachowywać tylko w ogólnym rachunku miesięcznym.

2) Podobne usterki popełniają urzędy i agencje przy zarachowywaniu nadmiarów. Należy więc nadmiar odesłany do urzędu zbiorczego, z uwagą na rewersie kontrolnym „z wpływów P. K. O.“ zarachowywać tylko w rachunku P. K. O. — zaś nadmiar odesłany z uwagą „z obrotów pocztowych“ zarachowywać tylko w ogólnym rachunku miesięcznym pocztowym.

3) Urzędy i agencje, odsyłające nadmiary z obrotów pocztowych do urzędu zbiorczego z przeznaczeniem dla Banku Polskiego, mają zaliczać te nadmiary w kolumnie „odesłane nadmiary w gotówce do urzędów zbiorczych“, t. j. razem z nadmiarami „z obrotów pocztowych“.

4) Wszelkie nadmiary tak z obrotu pocztowego, jak i z obrotu P. K. O. należy odsyłać do urzędu zbiorczego tylko w kwotach zaokrąglonych do dziesiątek złotych.

5) Nadmiar, pochodzący z obrotu pocztowego musi być odesłany do urzędu zbiorczego, jako nadmiar „z obrotu pocztowego“. Nie wolno odsyłać nadmiaru z obrotu pocztowego, jako nadmiaru

z obrotu P. K. O. i odwrotnie, nadmiaru z obrotu P. K. O. jako nadmiaru z obrotu pocztowego.

6) Wszystkie urzędy i agencje, które w dniach od 1—5 każdego miesiąca, otrzymały zasiłki kasowe na wypłaty P. K. O. muszą nadesłać najdalej dn. 6-go każdego miesiąca pod adresem: Wydział Rachunkowy. Oddział Kontroli Rachunków Dyr. Poczty i Telegr. w Krakowie — wykaz otrzymanych zasiłków od 1—5-go wraz z dowodami. Za luty br. należy ten wykaz przesłać natychmiast po otrzymaniu niniejszego Dziennika Zarządzeń. Za czas zaś od 6-go do końca każdego miesiąca wszystkie urzędy i agencje mają dołączać do rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O. wykaz otrzymanych zasiłków na wypłaty P. K. O. wraz z załącznikami, którym, jako pierwsza pozycja, powinna być suma przeniesiona z wykazu odesłanego do Wydziału Rachunkowego od dnia 1—5-go tak, żeby suma z końcem miesiąca dawała faktyczną kwotę, otrzymanych zasiłków w ciągu całego miesiąca.

Nr. RKO. 185/28 z dnia 9. lutego 1933 r.

15.

Przesyłki listowe komorników sądowych.

Śladem tutejszego okólnika Nr. 620 z 1932 r. oraz okólnika telegraficznego Nr. 29 z dnia 28. grudnia 1932 r. w związku z postanowieniami § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów z dnia 29. grudnia 1932 r. o doręczaniu przez pocztę pism sądowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 poz. 180), dotyczącymi przesyłek listowych, wysyłanych przez komorników sądowych, wyjaśnia się, co następuje:

1) Zwolnienie od opłat pocztowych komorników sądowych dotyczy J E D Y N I E zamiejscowych przesyłek listowych, wysyłanych w interesie i z polecenia sądu lub prokuratury (ściąganie kosztów, grzywien i innych należności sądowych w sprawach cywilnych i karnych).

2) Wymienione pod 1) przesyłki listowe winny być na stronie adresowej koperty opatrzone napisem „Na wezwanie sądowe“, a to niezależnie od napisów, przewidzianych w § 4 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów z dnia 29. grudnia 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 poz. 180) z wyjątkiem napisu „Opłata pocztowa kredytowana“, gdyż przepisy o kredytowaniu opłat pocztowych nie stosuje się do komorników i wysyłane przez nich urzędowe przesyłki listowe miejscowe, opatrzone powyższymi napisami podlegają przy nadaniu opłatom:

a) zwykle przesyłki listowe za zwrotem poświadczeniem odbioru . . . 35 gr.

b) polecane przesyłki listowe za zwrotem poświadczeniem odbioru . . . 60 gr.

bez względu na wagę przesyłki, jednak w granicach, przewidzianych dla listów urzędowych.

3) Przesyłki listowe komorników sądowych, wysyłane nie w interesie i z polecenia sądu lub prokuratury, nie mogą być nazewnętrz oznaczane napisami, wymienionymi wyżej pod 2) dla listów

urzędowych i jako listy prywatne podlegają normalnym opłatom taryfowym.

Nr. PP. 12/32 z dnia 3 lutego 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON

16.

Terminy nadsyłania wykazów nadawczych telegramów „L U X“.

Przypomina się po raz drugi zarządzenie tut. z dnia 10 grudnia ub. r. L. TE. 261/7 (Nr. okólnika 583) oraz z dnia 28 grudnia 1932 L. 261/7 Nr. okólnika 625), wedle których mają urzędy podawać Dyrekcji co miesiąc do dnia 2-go ilość nadanych telegramów „L U X“ (na ozdoby blankietach).

Jeśli takich telegramów nie nadano, należy to krótko w sprawozdaniu nadmienić. Nadsyłanie więc próżnych wykazów jest zbędne.

Do niniejszego zarządzenia należy się bezwzględnie stosować, gdyż za nieprzestrzeganie terminu nakładać będzie Dyrekcja dotkliwie grzywny.

Nr. TE. 261/7 z dnia 25 stycznia 1933 r.

17.

Zmiana postępowania z rewersami kontrolnymi na wpłacone koszty instalacyjne.

Przy okazji i kontroli rachunków telefonicznych stwierdzono, że niektóre urzędy pocztowe nie dołączają wogóle do dzienników kasowych opłat telefonicznych względnie telegraficznych rewersów kontrolnych (druk Nr. 1105) na wpłaty przyjęte z tytułu kosztów instalacyjnych lub też dołączają rewersy kontrolne z miesiąca bieżącego do dzienników z miesięcy następnych, czem w znacznym stopniu utrudniają Dyrekcji kontrolę tych opłat. Winę tego częściowo ponoszą Urzędy Teletechniczne względnie Telefoniczno - telegraficzne, które z powodu niemożności wykonania instalacji w miesiącu, w którym wpłaty dokonano, zwracają rewersy kontrolne urzędowi pocztowemu ze znacznym opóźnieniem.

Celem zapobieżenia w przyszłości podobnym wypadkom zarządza się, by urzędy pocztowe na sporządzanych rewersach kontrolnych, odsyłanych do urzędów Teletechn. względnie Telefoniczno-telegraficznych, notowały pozycję zarachowania wpłaty w dziennikach kasowych opłat telefonicznych

i telegraficznych — natomiast urzędy Teletechniczne względnie Telefoniczno - telegraficzne, nie będą, jak dotychczas, zwracać rewersów kontrolnych urzędowi pocztowemu, lecz będą je przysyłać Dyrekcji wraz z miesięcznymi wykazami zmian w stanie stacji telefonicznych.

Rzecz urzędów Teletechnicznych względnie Telefoniczno - telegraficznych będzie dopilnować, by na każdym rewersie kontrolnym była zanotowana pozycja zarachowania wpłaty w dzienniku kasowym.

Nr. TE. 61/1/33 z dnia 9. lutego 1933 r.

18.

Pobieranie opłaty w wypadku cofnięcia rozmowy.

Zarządzeniem z dnia 13. I. b. r. Nr. TE. 2014 Ministerstwo Poczty i Telegrafów wyjaśniło, że ustęp ostatni §-u 64 taryfy wyraźnie mówi w jakim wypadku należy pobierać tylko opłatę za cofnięcie.

Natomiast z treści ustępu przedostatniego §-u 64 taryfy widać, że w wypadku cofnięcia rozmowy z wezwaniem do rozmównicy w chwili, gdy została ona już przesłana do centrali wzywanej, należy pobierać opłatę:

1) za cofnięcie, 2) za przesłanie wezwania i 3) za posłanie, niezależnie od tego czy posłanie zostało już wysłane z wezwaniem, czy też nie.

W wypadku cofnięcia rozmowy z wezwaniem do rozmównicy, gdy przesłanie wezwania już się odbyło, ustalanie w praktyce samego faktu czy posłanie z wezwaniem zostało już wysłane do osoby wskazanej, czy też nie, — powodowałoby dłuższe zajęcie przewodu międzymiastowego, gdyż telefonistka obsługująca centralę nie zawsze mogłaby od razu udzielić właściwej odpowiedzi, przyjmuje się więc dla uproszczenia, że przesłanie wezwania do centrali wzywanej powoduje z reguły również przesłanie tegoż wezwania osobie w nim wymienionej.

Do zarządzenia powyższego należy się ściśle stosować.

Nr. TE. 3232 z dnia 4. lutego 1933 r.

Używanie i konserwacja broni palnej.

Stwierdzono, że niektóre urzędy i agencje nie przestrzegają ściśle przepisów o używaniu i konserwacji broni palnej zawartych:

1) w Dzien. Urz. M. P. i T, Nr. 5 z 1932 r. (Instrukcja o sposobie użycia i konserwacji rewólwerów „Nagant“.

2) w okólniku Dyrekcji Nr. 367, a z roku 1931 (w sprawie konserwacji broni i obchodzenia się z pistoletem Brauninga).

3 w okólniku Dyrekcji Nr. 110 z 1928 r. (w sprawie konserwacji karabinów).

4) w paragrafie 51 Tomu II. P. 8 pkt. 19 (o broni podczas konwojowania).

Zwraca się przeto PT. naczelnikom i kierownikom Urzędów i Agencji szczególną uwagę na ściśle wykonywanie tych przepisów. Równocześnie zaznacza się że nakazany okólnikiem Dyrekcji Nr. 367 a 1931 r. przegląd broni dotyczy także i kierowników agencji.

O ile funkcjonariusz (ka), mający (a) mieć do czynienia z bronią, nie umie się z nią obchodzić, należy zwrócić się do najbliższego Posterunku Policji Państwowej z prośbą o dokładne pouczenie w tym kierunku.

Winnych nieścisłego stosowania się do wymienionych przepisów będzie się karać z całą surowością — albowiem zła konserwacja (nieczyszczenie) broni względnie nieumiejętność obchodzenia się z bronią, może uniemożliwić w danym wypadku należyłą ochronę mienia państwowego i pociągnąć za sobą niepotrzebne ofiary wśród personelu pocztowego.

Organom inspekcyjnym oraz Biuru Wojskowemu poleca się przy sposobności rewizji badać ściśle wykonanie wymienionych przepisów, usuwać usterki i donosić o nich Dyrekcji (Oddział Gospod.)

Inspektorzy mają wyniki badań zapisywać w wyniku inspekcji.

Nr. AG. 53 z dnia 24 stycznia 1933 r.

W sprawie zawieszania pracowników w służbie.

W związku z okólnikiem Dyrekcji Nr. 518 L. AP. 80 z dnia 31. października 1932 r. wyjaśnia się w sprawie zawieszania pracowników w służbie, co następuje:

W wypadku zawieszenia funkcjonariusza w służbie, należy zawiadomić tegoż o tem pisemnie z podaniem podstawy prawnej zawieszenia (art. 65 b. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. października 1932 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17. lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, Dz. U. M. P. i T. Nr. 20 z 1932 r.).

Pismo winno być doręczone za poświadczeniem odbioru i zawierać pouczenie, że zamierzonemu przysługuje prawo wniesienia w drodze służbowej zażalenia przeciwko zawieszeniu w przeciągu 5-ciu dni do Dyrekcji P. i T.

Zażalenie, wniesione przeciwko zawieszeniu w służbie, winno być bezzwłocznie przedstawione Dyrekcji przy dołączeniu poświadczenia odbioru pisma o zawieszeniu.

Nr. AP. 820 z dnia 7 lutego 1933r.

Uzupełnienie okólnika Nr. 382 z 1932 r. w sprawie urzędów kontrolnych dla agencji pocztowych.

Urzędy ustanowione powyższym okólnikiem urzędami kontrolnymi dla agencji pocztowych, celem przeprowadzania kontroli opłat i dopłat pocztowych, mają sprawować równocześnie nadzór nad temi agencjami.

Obowiązki naczelników urzędów nadzorczych określa § 40 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7. III. 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 z 1932 r. poz. 42).

Nr. AO. 11/21 z dnia 10. lutego 1933 r.

OBWIESZCZENIE.**Przyznanie odznaczenia „Dni Przeciwgruźliczych“.**

Ogólno krajowy Komitet „Dni Przeciwgruźliczych“ przyznał honorową odznakę „Dni Przeciw-

gruźliczych“ Pawłowi Matuszewskiemu, Naczelnikowi Urzędu pocztowego w Wodzisławiu k/ Jędrzejowa w uznaniu zasług położonych przy sprzedaży nalepek na walkę z gruźlicą.

Nr. SP. 8 z dnia 24. stycznia 1933 r.

Konkursy.

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska agentów w następujących miejscowościach:

Agencja pocztowo-telegraficzna	Stopień agencji	U W A G A :
Dębno	2	x) wolne od 1-go maja 1933 r.
Ojców x)	2	
Zwardoń x)	2	
Agencja pocztowa:		
Chełmek	3	
Mydlniki	3	

Termin do składania podań na wymienione stanowiska — 2 tygodnie.

O nadanie poszczególnej agencji należy wnosić osobne podania.

Nr. AP. 62 z dnia 9. lutego 1933 r.

Okólniki telegraficzne.

4) Skradziono książeczkę oszczędności P. K. O. Nr. 429770, wydaną przez Urząd pocztowy Kraków 14 na nazwisko Honoraty Nizińskiej, stan oszczędności 150.— zł.

Wypłaty zastrzega się.

Nr. PK. 31. z dnia 25 stycznia 1933 r.

5) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 26. stycznia 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Dania 153 t. j. 100 kor. duńsk. = 153 zł.

Kanada 7.85 t. j. 1 dolar = 7.85 zł.

Szwajcaria 173 t. j. 100 fr. szwajc. = 173 zł.

Nr. PK. 222 z dnia 25 stycznia 1933 r.

6) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Norwegji, Szwecji i W. Brytanji należy od dnia 28 stycznia 1933 r. stosować następujący kurs przeliczania:

Norwegja 156 t. j. 100 kor. norw. = 156 zł.

Szwecja 165 t. j. 100 kor. szwedz. = 165 zł.

W. Brytania 30.50 t. j. 1 funt szterl. = 30.50 zł.

Nr. KP. 222. z dnia 27 stycznia 1933 r.

7) Afgański Zarząd telegrafów nie dopuszcza prywatnych telegramów w języku szyfrowym.

Nr. TE. 2241 z dnia 30 stycznia 1933 r.

8) Tut. okólnik tel. Nr. 4 z dnia 25. I. 1933 r. odwołuje się. Książeczkę oszczędnościową PKO. Nr. 429.770, stan oszczędności 150 zł. odnaleziono.

Nr. PK. 31. z dnia 31. stycznia 1933 r.

9) W agencji pocztowej Neapolsk, powiat Płońsk, numer pola 4531 zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną zapomocą telefonu

z włączeniem do przewodu telefonicznego Płońsk—Wyszogród—Czerwińsk, godziny urzędowe „L“. Z dniem 1. lutego 1933 r. uruchamia się agencję pt. 3-go stop. Parzeczew, powiat Leszycki wojew. Łódzkie o pełnym zakresie działania narazie w dziale pocztowym. Wymianę poczty z urzędem p. t. Ozorków cztery razy tygodniowo, pole strefy paczkowej 184 spisy urzędów uzupełnić.

Nr. AO. 1371 z dnia 31. stycznia 1933 r.

10) Zapotrzebowanie na Nr. 3 Łącznika Pocztowego zgłosić pisemnie Dyrekcji.

Nr. PP. 30/38.

11) Z dniem 1. II. 1933 r. zaprowadza się w urz. poczt. Oświęcim Nr. 1. w dziale telefonicznym w miejsce dotychczasowej służby N/2 — służbę w kategorii „N“.

Nr. TE. 231 z dnia 1. lutego 1933 r.

12) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Kanady należy od dnia 3. lutego 1933 r. stosować kurs przeliczenia 7.70 t. j. 1 dolar = 7.70 zł.

Nr. PK. 222 z dnia 1 lutego 1933 r.

13) Skradziono książeczkę P. K. O. Nr. 561035 nazwisko Motyka Wincenty, stan oszczędności 3.331 zł.48 gr. Wypłaty zastrzega się.

Nr. PK. 34 z dnia 3. lutego 1933 r.

14) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 6. lutego 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Belgja 125 t. j. 100 belg. = 125 zł.

Dania 140 t. j. 100 kor. duńsk. = 140 zł.

Kanada 7.40 t. j. 1 dolar = 7.40 zł.

Nr. PK. 222 z dnia 4 lutego 1933 r.

15) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Kanady należy od dnia 9. lutego 1933 r. stosować kurs przeliczenia 7.55 t. j. 1 dolar = 7.55 zł.
Nr. PK. 222 z dnia 8. lutego 1933 r.

16) Śladem okólnika tel. z dnia 1. lutego 1933 zawiadamia się, że skradziona książeczka wkładkowa Heleny Jaworskiej została wydana za numerem 213.202 c. przez urz. poczt. Kraków 2.

Nr. PK. z dnia 8. lutego 1933 r.

17) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Norwegji i W. Brytańji należy od dnia 11. lutego 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Norwegja 157 t. j. 100 kor. norw. = 157 zł.

W. Brytańja 31 t. j. 1 funt szterl. = 31 zł.

Nr. PK. 22 z dnia 10 lutego 1933 r.

Prezes Dyrekcji
(—) Inż. J. Gostwicki.